

§ 8**Ansvarsöverföring för ensamkommande barn, motion
(2016:40)****Svar på remiss från kommunstyrelsen**

Dnr 1.7.1-624/2016

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Beslutet justeras omedelbart.

Reservation

Ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist (L) reserverar sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag som redovisas nedan.

Ärendet

I motionen ”om ansvarsöverföring för ensamkommande barn” från Lotta Edholm (L) och Isabel Smedberg Palmqvist (L) vill de få till stånd en överföring av ansvar mellan kommuner som tar emot ensamkommande flyktingbarn. Författarna vill att kommunfullmäktige uppdrar åt socialnämnden att verka för att överlåta ansvaret för de ensamkommande barn som placerats i en annan kommun, på den mottagande kommunen och på motsvarande sätt ta över ansvaret för de barn som samma kommun placerat i Stockholm.

Frågan om när det är lämpligt att flytta över ett placeringsärende till en annan kommun kan i vissa fall vara komplicerad att ta ställning till då många olika faktorer spelar in. Utgångspunkten är att det alltid måste ske en individuell bedömning utifrån kriterierna i 2a kap 10 § socialtjänstlagen - SoL.

Byte av barn mellan kommuner går inte att göra på ett enkelt sätt. Förvaltningens bedömning är att stadsdelsförvaltningarna tillämpar närhetsprincipen ställt i relation till barnets behov.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 6 oktober 2016.

Förslag till beslut

Ordföranden föreslår att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag. Ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist (L) föreslår att nämnden beslutar följande:

1. Att tillstyrka motionen.
2. Att anföra följande.

Vi tackar för förvaltningens informativa svar. Vi välkomnar det faktum att förvaltningen och stadsledningskontoret håller med om att huvudinriktningen ska vara att placeringar av anvisade ensamkommande barn ska ske inom anvisningskommunen och att man försöker arbeta på detta sätt.

Sedan motionen skrevs har också förslag till lagändringar skickats ut på remiss, som om de blir verklighet skulle innebära att kommunernas möjligheter att alls placera barn utanför den egna kommunen inskränks. Dessa förslag har dock ännu inte lett till någon lagstiftning.

Förvaltningen tar upp det faktum att situationen 2015 var exceptionell, vilket stämmer. Men faktum kvarstår att situationen 2015 visade på systembrister, som delvis men inte endast kan förklaras med att det kom många barn under en kort tid.

Ett exempel är att KSL i sin sammanställning av kommunernas erfarenheter från mottagandet av ensamkommande barn 2015 tar upp problemet med att utomkommunala placeringar av barn gjorde att överförmyndarna i placeringskommunerna inte visste vilka barn som var i behov av god man, eftersom överförmyndarens ansvar täcker barn som vistas i kommunen, även om de inte är folkbokförda där.

Det är inte en bra situation för barnen. Svårigheterna att se till att överförmyndarna är informerade om vilka barn som finns i kommunen ökar sannolikt om antalet placerade barn är stort, men grundproblemet är de utomkommunala placeringarna. Ett formellt ansvarsöverförande vid ett tidigt stadium skulle kunna vara ett sätt att säkerställa att överförmyndarna känner till vilka barn som finns i kommunen.

Vi förstår att det är en komplex fråga att inom gällande lagstiftning överföra ett placeringsärende till en annan kommun, men det kan också ha att göra med att detta är en åtgärd som i normalfallet förekommer ganska sällan. Ett bifall till motionen skulle exempelvis kunna innebära att ta fram beslutsstöd som gör det möjligt att snabbare utreda ärenden av denna typ, utan avkall på barnperspektivet. Det kan också innebära att staden för en dialog

med exempelvis Socialstyrelsen för att närmare utreda vad som är en rimlig omfattning på utredningen i ett ärende av denna art.

Vår uppgift som politiker är att dra lärdomar av den situation vi hade 2015 och göra reformer för att säkerställa att vi kan ha ett bättre mottagande nästa gång det kommer många barn till Sverige som behöver hjälp. Att nu se till att ”rätt” kommun enklare kan ta ansvar för ensamkommande barn gör att vi har större möjligheter att nästa gång se till att alla barn blir sedda och får den hjälp de behöver.

Beslutsordning

Ordföranden ställer förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.